

Aquesta nova visió del món ens demana ampliar la nostra pròpia mirada i obrir-la a una nova perspectiva que ens permeti mirar més enllà del que és propi nostre i que consideri la humanitat com una família, en la seva diversitat i les seves aspiracions comunes. La veritable trobada és un continu exercici d'aprenentatge, ja que és una educació en els valors de la dignitat humana, de la pau i de la llibertat que suscita l'esperança que és possible resoldre les situacions de conflicte mitjançant un compromís personal i col·lectiu.

Ajornar reptes i urgències no ajuda a afrontar el que és inevitable i si volem viure atents i amb responsabilitat l'avui no podem oblidar ni ignorar que la pluralitat ens embolcalla a tots.

És tràgic i desintegrador no poder conviure entre diferents identitats religioses i culturals. I és creació, llum i donar a llum conciliar riqueses diferents per il·luminar amb més força la torxa de cada una. Cal renunciar a pensar-nos com a fortalesa i a construir-nos en obertura, aventurar-nos en terrenys desconeguts i atrevir-nos a passar d'una situació feta de replecs i pors a la urgència d'imaginar i crear altres recorreguts, eixamplant i allargant els nostres horitzons a tota la humanitat en les seves diferents tradicions històriques, culturals i religioses. □

SOMNI PER UN NOU MIL·LENI LLUÍS MALLART GUIMERÀ

Fragment de l'opuscul "Àfrica: entre la memòria i l'oblit"
editat per Miquel Plana (Olot)

Aquesta altra Àfrica, benvolgut home blanc,
aquella que així et parla
és una Àfrica que somia,
perquè ha tingut molt temps per a somiar.
El meu somni és com aquell de Martin Luther King
que amb accents gairebé profètics
revelà un dia a una gran multitud
abans d'ésser assassinat.

I avui, a l'albada d'aquest nou mil·leni
que des d'ara, t'ho prometo, aprendré a mesurar
perquè espero veure de nou la lluna al cim del meu
firmament,

permetre'm que et reveli el meu,
aquell que d'una manera breu però insistent
com els sons del llenguatge tamborinejat dels
nostres antics tam-tam

es repetia cada nit en la meva ment
sota la forma d'un missatge xifrat
que avui em plau revelar-te confiadament:
He somiat, germà meu, en una Àfrica vella i nova,
d'ahir, d'avui i de demà,
oblidada però retrobada,
ferida però encara viva,
morta però ressuscitada.

He somiat en una Àfrica que sense oposar-se a
certs valors

del progrés i la modernitat,
mai més feia l'experiència
de la dependència,
de la vergonya,
de la humiliació

i menys encara de la caritat,
d'aquella caritat que pren la forma d'una almoina
que sovint s'amaga darrere el vostre presumptuós
mot de "solidaritat"

perquè ser solidaris no vol dir tan sols donar
sinó també saber rebre i escoltar.

He somiat doncs que per fi ens escoltàveu
perquè teníem coses per a ensenyar
i apreníeu a rebre

perquè també teníem coses per a donar
tot fent del rebre, ensenyar i donar un intercanvi
necessari,

just
i
mesurat.